

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 100 lei pe an;
pentru cântăreți și parcliseri 150 lei.

ADMINISTRAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția economică

SĂ CATEHIZĂMI!

Iată-ne în noul an școlar, continuându-ne lucrarea creștină de educatori ai copiilor din școala primară, prin catehizare. Micuții noștri enoriași ne așteaptă cu nerăbdare, când vine ora de religie. Ca puii de pasăre ce așteaptă pasărea mamă, să le aducă hrana la cuib, așteaptă și copii noștri la școală pe Părintele.

Așteptarea copiilor este justificată, pentru că ora de religie le este cea mai dragă. Domnul nostru Iisus Hristos cu toată lumea cunoștințelor ce-L preced, ca și acelor ce-L urmează, le este cea mai scumpă comoară sufletească. Au prins dragostea pentru El, de la mamele lor, au auzit despre El la Biserică și acum lucrurile se deslușesc mai pe larg, spre marea lor plăcere, — la școală.

Explicarea din ora de religie o sorb cu nesațiu, rugăciunile se întrec care să le spună, iar cântările creștine umplu clasele de mireasmă creștină. Cartea cu lecțiile de religie, nu le spune de multe ori tot ce doresc ei. Deaceia se întrec a mai întreba pe Părintele și alte lucruri, asupra cărora sunt nedumeriți.

Deaceia Părintele catehet le dă o întâlnire generală pe toate clasele, Sâmbătă la Vecernie în Sfânta Biserică.

Aci în Biserică, Părintele le explică pe încetul, ce însemnează diferitele icoane cu sfinți, serviciul divin al Sfintei Liturghii, de ce trebuie să ingenuncheze, când iese cu Sf. Evanghelie, cu sfintele Daruri și câte altele. Treplat, treplat, în fiecare Sâmbătă, Părin-

tele îi familiarizează cu ceiace este și se petrece în Biserică.

Dar ceiace le place copilașilor este să mai facă o repetiție generală în Biserică, a cântării răspunsurilor Sf. Liturghii, pentru a doua zi. Fie că-i conduce d-l Invățător, fie dascălul dela strană, ei cântă melodios pe o voce singură și îngerească. Părintele îi ascultă și din loc în loc îi mai ajută cu lămuririle trebuitoare. Copiii mai săraci mai primesc și câte un mic dar din când în când, fie alimente, fie îmbrăcăminte. De multe ori copiii mai înstăriți roagă după sfatul Părintelui, pe părinții lor să aducă daruri pentru colegii lor sărmani.

Iată-ne și Duminica dimineața la Sf. Liturghie! Biserica răsună creștinește de cântarea îngerească a copiilor. Părintele este îndeajuns răsplătit de creștineasca atmosferă ce se revarsă în sfântul locaș. Domnul Hristos euharistic este preaslăvit de toată suflarea micilor credincioși. Binecuvântarea se revarsă peste toți. Micii enoriași au pus în mișcare toată parohia.

Să catehizăm deci, iubiți frați întru Hristos! Căci prin catehizare împlinim nu numai o recentă obligație oficială, dar cea mai sacră și sublimă datorie a sacerdoțiului nostru ortodox, de a aduce copii la Hristos, ca niște adevărați pedagogi creștini.

Iar orele de catehizare de la școală sunt strict necesare, așa cum au și început să le aprecieze cei mai mulți preoți! Să catehizăm copiii!

Consilier

PRINCIPII PEDAGOGICE CRESTINE

„Lăsați copiii să învețe de vreme, căci aceasta este dreptatea lui Dumnezeu. Sufletul care primește încă din vârsta fragedă asemenea înțipăriri, nu poate să i se mai șteargă cu ușurință teama de Dumnezeu. Inima tânără primește ușor ceea ce aude și pătrunde adânc în suflet ca și pecetea în ceară. Numai dacă sunt îndepărtați după botez dela cele rele și sunt conduși pe drumul cel drept, ceea ce este bun li se pare ca ceva obișnuit și ca a doua natură și nu-l mai schimbă așa ușor cu cele rele, cu

atât mai mult cu cât obișnuința îi duce către cele bune“.

Eusebiu de Cezareea
(Grija Bisericii pentru creșterea creștinească a copiilor. p. 40).

„Fără de învățătură nu este prea lesne să cunoască cineva pe Dumnezeu...

Învățați pe copiii voștri să cunoască tainele bisericii.

Învățați-i dreptatea, curătenia, înțelepciunea, vitejia sufletului. Învățați-i să se cunoască pe sine-și vor cunoaște și pe Dumnezeu“.

Sf. Ioan Hrisostom
(Mărgăritare)

I. P. S. PATRIARH DR. MIRON CRISTEA DESPRE MAGLAVIT

Cazul păstorului din Maglavit și minunile ce i se atribue au stârnit în rândurile populației noastre nu numai valva care obicinuit însoțește întâmplările extraordinare, dar și o puternică efervecență cu caracter religios, care dă în vileag substraturile unui misticism adânc, nebănuit până acum în structura sufletească a poporului român.

Această efervecență, care crește și se întărește pe fiecare zi, cuprinzând cercuri tot mai largi de credincioși fanatizați, începe să ia caracterele unei psihoze, în fața căreia se impun anumite clarificări chemate să orienteze spiritele, odată cu nevoia instituirii unei supraveghieri pricepute și pline de tact.

În scopul atingerii acestor rezultate, ne-am adresat însuși capului suprem al Bisericii române, Înalt Prea Sfântului Patriarh, dr. Miron Cristea, al cărui cuvânt asupra problemelor de spiritualitate și asupra exteriorizărilor lor cu caracter revelatoriu și mistic, se cuvine cel dintâi să fie ascultat.

A fi creștin

Plecând dela cele ce s'au petrecut și se petrec încă la Maglavit, am exprimat I. P. S. Patriarh nedumerirea unora, cari se întreabă dacă este cu puțință ca cineva să vorbească cu Dumnezeu?

— A fi creștin — mi-a răspuns textual Patriarhul României — înseamnă a te crede și a te ști în raport intim și continuu cu Dumnezeu, Carele — în nemărginita Sa

iubire de oameni — a trimis pe Fiul Său Iisus Hristos în lume, ca prin jefa Sa pe cruce și sublimele Sale învățături să mântuiască omenirea din idolatria (închinare la idoli), rătăcirile în cari căzuse.

„Te cuprinde groaza când afli din istoria religiunilor monstruozitatea zeilor, la cari se închinau popoarele, lăsate în grija propriilor lor puteri: instinct, rațiune, etc. și la jertfele ce le aduceau. — Unii oameni s'au închinat și la crocodili — de frică; alții la un cloșan — din recunoștință, fiindcă mănâncă ouăle de crocodil; alții la taurul Apis și fel și fel de zei. Iar — ca jertfă unii cereau, ca să se scoată inima din pieptul unei soții, căreia i-a murit bărbatul. Pe când Dumnezeu revelat al creștinilor, este bun, milostiv, iertător, drept, atotputernic, atotștiutor, iubitor de oameni, etc., calități în măsură absolută, încât ne învață până și a face bine, celor ce ne fac nouă rău, și a iubi — nu numai pe aproapele nostru — ci chiarși pe dușmanul nostru.

„Spre această desăvârșire îndeamnă Biserica pe oameni, când le zice: „fiți desăvârșiți, precum Tatăl din ceruri desăvârșit este“.

Apropierea de Dumnezeu

„Deci pentru un creștin nu-l nimic mai firesc, decât să tindă mereu spre acest ideal: de a se apropia de Dumnezeu și a urma virtuțile creștine indicate de El.

„Rugăciunea noastră zilnică nu este alt-

ceva decât o convorbire a oamenilor cu Dumnezeu, prin care întreținem viu raportul nostru intim cu El.

Credința în Dumnezeu, în bunătatea și puterea Lui, poate duce pe creștinul convins pe calea pietății într-o atmosferă de mistică religioasă, în care sufletul — eliberat de cele pământești — vibrează mai puternic pentru ziditorul său.

„Intr-o asemenea stare de spiritualizare a ființei omenesti, creștinul poate avea viziuni sfinte, cum aceasta s'a întâmplat în trecut și se întâmplă și azi. O asemenea credință poate fi însoțită de urmări miraculoase, vindecări de anumite boale. Să ne aducem aminte, de ex., de cuvintele lui Iisus cuprinse la Ev. Marcu (cap. IX, v. 23-28) și spuse tatălui unui copil cuprins de „duh mut și surd“, care cerea vindecarea Iisus îi cere „de poți crede, toate sunt cu putință celui credincios“. Omul a crezut tare și copilul lui s'a vindecat. Asemenea s'au vindecat și mulți alții.

Biserica noastră învață, că și oamenii pot — cu puterea primită dela Dumnezeu — face minuni; Viața sfinților indică multe cazuri; apostolii etc.

Din toate aceste cazuri se desprinde adevărul evanghelic rostit de Iisus Hristos: „mergi în pace, credința ta te-a mântuit“.

Puterea smereniei și nevinovăției

„Astfel un om cu adânci convingeri religioase, fie acela și cioban și mai ales cioban, un om cu suflet curat, netulburat de influența atâtor cunoștințe, — adese ori de cea mai semidocă specie, și trăind în natură, având o fire contemplativă: — zilnic are prilejul să exclame, admirând măreția ei și a Celui ce a zidit-o cu atâta armonie și grandoare: „mare ești Tu Doamne și minunate sunt lucrurile mâinilor Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale“.

„Și Sf. Dumitru cel nou, ale cărui moaște se află în catedrala Mitropoliei noastre, încă a fost păstor.

Iată acum un caz nou cu fata Maria Petre dela Parepa (Prahova), tot o păstoriță, care a avut pe câmp, unde pășuna vitele, viziunea lui Dumnezeu Tatăl, desprins din un nor luminos, sub forma unui „moș blând cu barba albă până la brâu, în haine albe

și cu coroană pe cap, șezând pe un scaun (tron strălucitor) care i a vorbit: „să spue la oameni, ca să se ferească de rele și să meargă la Sf. Biserică în timpul slujbelor“. Această viziune a fetei este mult mai simbolică, întrucât viziunea ei e asemănătoare cu a picturilor bisericești despre „D-zeu Tatăl“.

„Astfel de creștini convinși pot să aibă după firea lor, viziuni de sfinți, de îngeri, de chipurile dumnezeirii, așa după cum și le poate închipui omul deși: „Dumnezeu este Duh și cei ce i se închină Lui, trebuie să i se închine cu duhul și cu adevărul“.

Sf. Scriptură și mai ales Viețile Sfinților ne arată multe asemenea cazuri. Dumnezeu în cursul veacurilor își alege asemenea oameni, prin care în chip mai vădit să influențeze omenirea pierdută pe căl greșite, făcând: „semne și minuni“, care să dea mai multă tărie de convingere sfaturilor și îndrumărilor Lui către poporul rătăcit.

„De sigur în asemenea cazuri, oamenii — masele populare — pe lângă faptele verificate în pura lor realitate, în fantezia lor născocesc și minuni pe care nu le-a văzut nimeni. Mai ales poporul român, plin de fantezie și imaginație, înclină foarte mult spre exagerări.

„Asemenea exagerări — de sigur se vor ivi și în jurul întâmplărilor dela Maglavit și Parepa: dar timpul va cristaliza adevărul asupra celor revelate, lipsit de orice adaose înflorite de mulțime, dela unul la altul.

„De altfel, în acest scop autoritatea bisericească — Sf. Sinod — ținând seamă de cercetările ce acum se fac și de părerile oamenilor competenți, își va spune la timpul său.

„Cele spuse de cioban în scurtele expunerii sunt învățături ale însăși bisericii noastre. „Pocăiți-vă; îndreptați-vă; feriți-vă de rele; țineți sărbătorile, posturile, mergeți la Sf. Biserică și vă rugați, și împliniți poruncile învățate de ea, că dacă nu pedeapsa lui Dumnezeu“, etc, astea sunt sfaturile auzite de el.

Altădată — în ziua de Rusalii — ciobanului i s'a arătat „moșul“ chiar în biserica din Maglavit deasupra altarului, la care preotul slujia sf. liturghie și „l-a binecuvântat“, cum va binecuvânta, pe toți cei ce „cu credință și cu dragoste se vor apropia“ de altarul bisericilor și se vor ruga înaintea lui, și se vor lepăda de rele.

Semnificația arătării din Biserică

„De fapt poporul din partea locului s'a lepădat de multe rele și s'a mai îndreptat; iar acum din mari depărtări și din toată țara s'au pornit credincioșii în pelerinagii în acele locuri. Deci urmările sunt bune.

Necesitatea ridicării unei mănăstiri

— „Ce credeți necesar, pentru moment, *Inalt Prea Sfințite*?

— „Spre a desvolta și pentru viitor această influență binefăcătoare asupra indivizilor și maselor, — răspunde I. P. S. Patriarh, este bine a se clădi la locul ales o sfântă mănăstire și biserică, din care să radieze mereu lumina învățăturilor lui Dumnezeu asupra poporului; iar clerici cucernici să invoace mereu dela altarele ei mila lui Dumnezeu asupra oamenilor și să contribuie la pocăința și îndreptarea lor, dar și spre folosul intereselor obștești, mai ales astăzi atât de călcate în picioare pe toată linia. Totul trebuie canalizat spre biserică.

„Când credința adevărată va cuprinde sufletul creștinilor, Dumnezeu în iubirea Lui de oameni cea fără de margini, îi va învrednici și în viitor de iertarea Sa, de bunăvoința Sa, de ajutorul Său, și-i va mântui de multe rele și primejdii.

Organizarea asistenței medicale

„Dar chestia pelerinagiilor — când mulțimea se urcă la zeci de mii — devine foarte delicată, mai ales sub raportul găzduirii și al igieniei. De aceea e necesar, ca autoritatea sanitară și polițienească să intervie spre a se preîntâmpina eventuale infecții de boale molipsitoare, care ar generaliza morburile grele în toate părțile.

Există fapte supranaturale?

— „Se pare deci evident, *Inalt Prea Sfințite* că ne aflăm în fața unei minuni și totuși sunt mulți cari nu cred în minuni. Ce părere are *Sanctitatea Voastră* despre acești sceptici?

— „Lipsa de pregătire și educație religioasă a abătut atenția mai ales a multora dintre intelectualii noștri dela credința în Dumnezeu. Cultura materialistă, pe care

și-au câștigat-o unii îi face să nu-și poată închipui cum s'ar putea întâmpla o minune. Or, minuni se întâmplă și în zilele noastre, pentru cei ce știu să le descopere și să le vadă prin ochii credinței.

„Fiii credincioși ai Bisericii noastre să reprivească cu spirit scrutător, fie în trecutul vieții lor proprii, fie chiar în trecutul poporului întreg. Și — desigur — mulți vor afla momente, cari nu se pot explica altcum, decât ca adevărate minuni adevărate ca întâmplări supranaturale, supraumane, provenite din puterea lui Dumnezeu.

„Drept pildă eu precizez două asemenea momente:

„În Senatul României în ziua cutare, la ora 3, începe discuția asupra unei importante chestiuni, la care buna cuviință, sentimentul de datorie cetățenească și parlamentară, cât și loialitate către Coroană, obligă pe senatori să fie prezenți, la oră precisă și dela început. În comitetul central al Soc. Ortodoxe Române din București se ivește atunci un caz de o extremă urgență, care trebuia rezolvat sub președinția mea, ca patron al societății.

„O delegație a Soc. Ortodoxe stăruia, ca ședința plenului acestui comitet să fie chiar în ziua aceasta și chiar la orele trei, când trebuia să fiu la Senat.

„Am refuzat hotărât; dar delegația puneă atâta insistență, încât mi se părea că a trecut marginile bunei cuviințe și bunei creșteri. Mă cuprinsese chiar un sentiment de neplăcere, pe care mă sileam să-l ascund. Dar un sentiment lăuntric pare că le îndeamnă să stăruie mereu.

„Insistența tot mai stăruitoare a delegației a continuat, încât a trebuit să cedez cu condiția ca la ora 3 precis să fie în acea zi la mine tot comitetul central, spre a discuta repede chestiunile, ca să pot merge la Senat ceva mai târziu, lipsind numai cât avea să se cetească sumarul ședinței precedente.

„Observ, că eu aveam atunci obiceiul *neromânesc* de a fi punctual, precis și la timp; ba uneori soseam la Senat chiar cu câteva minute înainte și stam liniștit la locul meu. Eram atunci mai puțin ocupat ca azi, după noua organizarea bisericii.

„Ziua amintită sosește. La ora 3 am prezidat ședința Societății Ortodoxe, care — ca de regulă — s'a lungit binișor. Eu — îndem-

nat de sentimentul punctualității — ardeam de neastâmpărul de a pleca la Senat, ca să fiu de față când raportorul va începe citirea chestiunii ce ne interesa.

„Comitetul Femeilor ortodoxe observă nerăbdarea mea; dar oricât ar fi dorit să grăbească, nu se putea încheia desbaterile și aduce deciziunea. Discuția era în toiul ei, când deodată f. ministru Octavian Goga intră în sală la noi, extrem de emoționat, cu fața speriată, ochii plini de groază și părul vâlvoi. Toți ne-am speriat și am sărit în picioare. Goga — lăsând ușile deschise — strigă: „I. P. Sfințite, explozie, bombă la Senat, în sedință; episcopul Radu mort, episcopul Nifon al Dunării de Jos și episcopul Ciorogariu dela Oradea grav răniți: Ministrul Greceanu mort, președintele general Coandă și alții grav răniți, etc.“ Toți am îngălbenit: mai multe clipe a domnit tăcere mormântală. După reculegere, prezidenta Societății, d-na Alexandrina Cantacuzino, exclamă: „Vezi I. P. Sfințite: Noi te-am reținut, noi te-am salvat dela moarte“. Episcopul Radu căzuse mort fulgerător, iar scaunul meu, era la cel mult doi pași de locul, unde s'a prăbușit episcopul Radu și unde, cei cu care vorbea el au, căzut răniți.

„Asta nu-i puterea lui Dumnezeu?”

„De câte ori nu citim în Sf. Scriptură și'n alte cărți sfinte, cum cineva, stând în fața unei primejdii, îngerul Domnului i se arată alevea, sau în vis, sau pe altă cale, prevenindu-l și arătându-i calea de scăpare.

„Câți oameni nu află asemenea minuni în viața lor?”

„Și poporul nostru luat în întregul lui a avut parte de minuni.

„Toți cetățenii țării știau în cursul răboiului, cu câtă râvnă și osteneală s'au făcut pregătirile. Cum România veche — a încheiat după multe frământări — tratatele ei, cum a luat partea aliaților, între care era și puternica Rusie, și contra Puterilor Centrale. Entuziasmul era mare și toți frun-

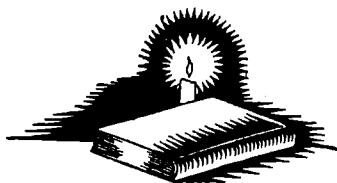
tașii vieții noastre publice prevedeau, că vom ieși din răboiu cu teritoriu mărit. Dar toți erau îngrijorați și siguri — că după toate prevederile omenesti — Basarabia rămâne pierdută, deși aveam drepturi imprescriptibile asupra ei. Teritoriu nu poți lua dela aliat (Rusia) ci dela inamic, oricâtă dreptate ai avea. Unii fruntași basarabeni în durerea lor că Basarabia nu va fi mântuită — și-au pierdut chiar echilibrul și în disperarea lor au făcut cunoscutele greșeli. Voiau să provoace defectiuni în armată, să compromită succesul răboiului, să împiedice biruința Rusiei, care avea să fie și biruința noastră.

„Pe basarabeni îi strângea durerea lor, îi împingea idealul lor local, până la comiterea de mari greșeli; iar noi toți ceilalți eram plini de nădejdea salvării Ardealului și a Bucovinei. Cât privește Basarabia, ne forțam a nu ne aduce aminte de ea, ca să nu întunecăm bucuria unirii provinciilor luate de la inamic. Și totuși a urmat minunea, de care Dumnezeu dreptății a învrednicit pe Români. Rusia s'a încălzit — precum se știe — în revoluția ei, care i-a slăbit puterile. Și Basarabia a fost cea dintâi provincie care a venit la sânul patriei mame.

„Nici noi, nici străinii, nici aliații, nici inamicii, nici bărbații de stat, nici toți diplomații lumii n'au prevăzut, n'au sperat aceasta. Dar pentru că *era un drept sfânt al nostru, pentru că luptasem și suferisem*, Dumnezeu a făcut ca împotriva prevederilor și calculelor noastre desnădăjduite, să primim ceea ce era trup din trupul nostru și sânge din sângele nostru. E un semn ceresc, pe care l-a arătat Dumnezeu credinciosului său popor român, care i-a înălțat atâtea locașuri sfinte și i-a adus atâtea jertfe.

„Sub această înaltă concepție trebuie deci privite și semnele minunate dela Maglavit și Parepa“. și-a încheiat cu multă blândețe, declarațiile sale, șeful suprem al sfintei noastre Biserici strămoșești.

Cronicar.

DIN LECȚIILE PRACTICE DE CATEHIZARE.

F A C E R E A L U M I I

Introducerea. *Priviți, ce floare frumoasă am aflat în grădină! Cine face florile atât de frumoase? (Dumnezeu). Pe unde mai cresc asemenea flori? (Prin toate grădinile, și pe câmp). Care dintre voi a fost la câmp? (Eu... Eu...) Ce ați văzut pe unde ați fost? (Flori, iarbă, pomi, etc). Când înverzește câmpul? (Primăvara). De ce înverzește numai atunci? (Atunci este căldura potrivită). Cine trimite căldura? (Dumnezeu). Prin ce? (Prin soare). Unde este așezat soarele? (Pe ceriu). Mai este așezat și altceva pe cer? (Luna și stelele). Se văd acum? (Nu). Dar când se văd? (Ele se văd numai în timpul nopții). Pe acestea cine le-a făcut? (Tot Dumnezeu). Știți cum se numesc toate acestea la un loc? pământ, cer, lună, soare, stele... (Lumea). Ați vrea să știți cum s'a făcut lumea?*

Anunțarea. *Fiindcă vă știu copii buni și curioși, am să vă istorisesc, azi, cum a făcut Dumnezeu lumea.*

Tratarea. *Demult, demult nu se aflau frumoșele ce vedem noi azi. Nu erau flori mirositoare, nici pomi roditori, nici paseri cântătoare. Nimic din ceiace vedem în fiecare zi, în jurul nostru, nu era. Doar Dumnezeu singur. Dar El este bun și înțelept. Și nu-I plăcu pustietatea a-*

ceasta și se hotărî să facă lumea. Greu lucru de făcut pentru noi, cari suntem atât de mici și neputincioși! Dar lui Dumnezeu nu-i fu greu. Căci El este mare și puternic. Deodată zise: „Să fie“, și se făcu din nimic. Nu cumva să credeți, că toate lucrurile s'au făcut, deodată, așa cum le vedem azi! Nu copii! Ci toate erau amestecate la un loc, încât nu puteai zice, că acesta e pământ, aici e apă, dincolo pomi, mai încolo flori. Și apoi mai era un întuneric negru, peste tot. Ați fost pe afară în vreo noapte, când nu e lună? (Da). Ați văzut cât e de întuneric? (.....). O, apoi trebuie să știți că pe atunci era mult, mult mai întuneric. Dacă ar fi trăit un om și și-ar fi apropiat degetul lângă ochi, tot nu și l-ar fi văzut. Dumnezeu văzu, că așa nu era frumos în lume. De aceea se hotărî să facă puțină lumină. Așeză întunerecul într-o parte și îi zise: „Intunerecele, tu ai să rămâi totdeauna aici, unde te-am așezat eu. Și numele tău este: noaptea“. „Bine“ — răspunse întunerecul. Pe lumină o așeză într-o parte și îi zise și ei: „Lumino, tu ai să rămâi totdeauna în partea aceasta. Numele tău este: ziua“. Îți mulțumesc, Doamne, că m'ai despărțit de întunerecul acesta urât“ — zise lumina.

CE AM VĂZUT ȘI CE AM AUZIT LA LOCUL MINUNATEI ARĂTĂRI DELA MAGLAVIT

I

Vâlva fără hotare și valul nesfârșit de credincioși ce l'a stârnit din cuprinsul întregii țări, minunata arătare dela Maglavit, cât și o obligație de ordin oficial, m'a îndemnat să mă ostenesc până acolo și ca și Toma să văd cu ochii și să aud cu urechile, ceea ce am citit ca și alții în scrisul gazetelor.

M'am dus puțin credincios în această minunată arătare și am venit mult credincios și tocmai pentru aceasta am ținut să spun cât mai multora ceea ce am văzut și auzit la locul minunatei arătări dela Maglavit.

La Maglavit întâia oară am fost Joi, 22 August a. c., într-o zi frumoasă de vară, pe care noaptea a răcorit-o cu o ploaie abundentă,

inecând praful drumului de aproape 80 km. dela Craiova la Maglavit.

Acest drum a trebuit să-l străbatem printre sute de căruțe și mii de pelerini, ce-l împănau ca'ntr'un timp de bejenie, în care oamenii au scăpat numai cu câte-o legăturică în mână, cu un strai sau cu carul cu boi, ori căruța cu cai, cu deosebirea că toți sunt în haine de sărbătoare, cu fețe smerite, ca și atunci când merg la biserică.

În Craiova de unde am plecat cu un automobil și unde am dormit noaptea, timpul înainte de-adormi mi-a fost presărat cu melodiile unui cântec religios, ce străbătea până la mine din prologul filmului ce se rula cu „Minunea dela Maglavit.“

Și rămase la locul ei. De atunci vedeți, că uneori vine pe la noi ziua, alteori noaptea. Căci Dumnezeu le-a poruncit să facă așa.

Abia se făcu puțină lumină și uitându-se Dumnezeu în lume văzu că nici uscatul nu era despărțit de apă. Ba până și aerul acesta, pe care îl luăm noi în piept, era amestecat cu acestea. „Nici nu stați bine așa“ — le zise Dumnezeu. „Să te așezi aci, uscatule, iar voi apelor, să vă așezați mai încolo, ca să văd cât de numeroase sunteți“ — le mai zise Dumnezeu. Și îndată se făcu așa, căci porunca lui Dumnezeu e mare și trebuie ascultată.

Deoparte rămase numai uscat mult, mult, iar de alta numai ape. „Tu te vei numi pământ, iar voi vă veți numi izvoare, râuri, mări, oceane“, zise Dumnezeu către uscat și către ape.

De atunci sunt făcute și apele dela voi din sat și valea în care vă scăldați voi în timpul verii.

Deasupra rămase cerul, aerul, așa cum se vede și acum.

Acum lumea era ceva mai frumoasă, mai ordonată, toate păreau puse la locul lor. Numai că tot i se părea lui Dumnezeu că n'ar fi destulă lumină peste zi și peste noapte. „Am să fac eu niște luminători mari și frumoși, cari să trimită multă lumină“ — zise Dumnezeu. La ce luminători se va fi gândit? (Soare, lună). Și îi făcu. Mai întâiu făcu unul, mai mare și

frumos, pentru ziua. Soarele). Se uită la el și îi zise: „Tu Soare, luminător măreț, te vei scula, în fiecare dimineață, cel dintâiu în lume. Vei porni într-o călătorie înceată și lungă pe bolta cerului și vei trimite lumină și căldură peste pământ și ape. Seara, când vei ajunge la Apus, te vei cobori în jos și vei merge la culcare până în cealaltă zi“.

— „Am înțeles. Așa voi face“, — răspunse Soarele.

Apoi făcu un al doilea luminător, ceva mai mic, pentru noapte. (Luna). O privi și pe ea și îi zise: „Tu, Lună, ești ochiul meu. Te vei uita bine în lume și când vei vedea, că fratele tău, Soarele, merge la culcare, atunci o să pleci, ca să luminezi lumea. Peste noapte vei păzi pe oamenii buni și-mi vei spune, dimineața, ce rău au făcut cei răi“ — Bine Doamne. Fie cum zici Tu“ — răspunse Luna. „Iar voi, stelelor, veți răsări în fiecare seară, ca să fie frumos cerul“. Și Soarele, Luna și Stelele au ascultat cuvântul Domnului. El lucrează după porunca Lui, până în zilele noastre.

Acum lumea era ceva mai frumoasă. Păcat că pământul era gol și fără un fir de iarbă pe el. Nici în aer nu se auzeau paseri ciripind. Iar în ape nici un pește. Ce va fi făcut acum Dumnezeu? (Iarbă, flori și pomi, pe pământ: paseri în aer; pești, în apă). Cine era să mănânce iarbă? (Făcu și animalele pe pământ).

Primul semn bun, la care s'a adăugat și un vis.

Se părea că eram la o masă cu necunoscuți și fiindu-mi sete mi s'a dat un pahar cu apă spumoasă, așa, de se revărsa peste gura paharului. Bând, mi-a căzut foarte bine.

Acest fragment de vis m'a făcut să mă scol cu gândul că-mi va merge bine în această zi și sufletul mi se va umplea de impresii bogate și umplându-l mi-l vor sătura ca și apa băută în vis.

Așa a și fost.

Drumul a ținut mai bine de două ore și nu mă pot răbda de a nu repeți încă odată adâncă impresie ce mi-au făcut-o șirul aproape neîntrerupt al pelerinilor, bărbați, dar mai multe femei, copii mici și mari, unii bolnavi duși cu care și căruțe. Socotind cam 80—100 pe un km. am întâlnit peste 8.000. Această mulțime purcedea spre Maglavit pentru că a doua

zi era Vineri, ziua arătarilor minunate, adevărata sărbătoare a Maglavitului.

Aceste valuri nesfârșite de credincioși, constituite în sine o minune, în aceste vremuri de pieire a credinței în Dumnezeu.

Cele câteva sate prin care am trecut, mari și rânduie așezate, miriștile și pîrumbiștile întinse pe șesurile din dreapta și stînga drumului, mai mult plin de gropi decât bun, cât și pădurea prin care am trecut abea mi-au atins atențiunea, căci ochii îmi erau plini de straele albe de sărbătoare și de fețele iluminate de credință ale pelerinilor, iar gândurile toate îmi erau duse la ciobanul Petre Lupu, la cuvântul ce-l voiu auzi dela el și la minunatele umbre luminoase în chip de figuri, ce auzisem că se desprind din spatele făpturii lui când vorbește și se înșirue pe cer, deasupra, deastînga și deadrcapta lui, ca pe un ecran ceresc.

Așa copii! Acum erau făcute aproape toate lucrurile ce vedem azi. Lumea era într-adevăr frumoasă. Se uită Dumnezeu peste dânsa și zise: „Frumoase sunt toate! Dar ceva tot mai lipsește. Mi-ar trebui un rege, care să stăpânească tot și care să se bucure, împreună cu mine, de aceste minunății. Să fac un om. Și îl făcu pe om. „Oare să nu-i fie frică, acestui om, trăind singur în lume?“ — se întrebă Dumnezeu. Și ca să fie niște păzitori buni făcu ingerii cei nevăzuți, cari să îngrijească de om.

Trecuseră tocmai șase zile decând s'a apucat Dumnezeu să facă lumea. Venea ziua a șaptea. Cum se numește această zi? (Dumineca). În această zi nu mai lucră, fiind sărbătoare. Dar nu numai că nu lucră El, ci îi zise și omului: „Șase zile să lucrezi, iar a șaptea, Dumineca, să o serbezi“.

Intuiția ¹⁾. Reproducerea. (Elevii vor fi puși să reproducă lecția. Din loc în loc, în caz că se poticnesc, vor fi conduși prin întrebări ajutătoare).

Rezumat și apreciere. Cine a făcut lumea? (Dumnezeu). Din ce a făcut-o? (Din nimic). Cum de a putut-o face din nimic? (El este puternic). Câte zile a lucrat? (Șase zile). Ce a făcut mai întâiu? (Lumina). Apoi? (A des-

părțit: pământ, ape, cer). Ce a mai făcut după aceea? (Luminătorii, animalele, etc.). Pentru cine le-a făcut pe toate? (Pentru om). Pe om când l-a făcut? (În ultima zi).

Asocierea. Cum se numesc cu un cuvânt toate cele făcute de Dumnezeu? (Lumea). Unde este lumea? (În jurul nostru). A făcut Dumnezeu și lucruri pe care nu le vedem? (Ingerii). Adică El a făcut și lumea văzută și cea nevăzută. Pentru aceea și zicem că:

Generalizarea. Dumnezeu este făcătorul celor văzute și al celor nevăzute.

Incheierea. Cine este făcătorul nostru? (Dumnezeu). Cum îi zicem lui Dumnezeu pentru că El ne-a făcut? (Tatăl nostru). Ce se cade să-i aducem Tatălui nostru? (Mulțumită, rugăciuni). Când? (În fiecare zi, dar mai ales Duminică). De ce Duminică? (Fiindcă aceasta e zi de sărbătoare). Unde mergem? (La Biserică). Ei, Duminică vreau să vă văd pe toți la Biserică, să-i mulțumiți Făcătorului lumii. (Cetire).

D. CĂLUGĂR

(Hristos în școală) Manualul catehetului ortodox pentru școala primară.

1) Vezi tabloul potrivit în cartea: „Istoria biblică în chipuri“, de preoții Eugen Todoran și Gh. Maior.

Cu smerenie îmi verificam credința, singura prismă prin care se văd aceste cerești chipuri.

Toate acestea au făcut ca cele două ore și ceva de drum sdruncinat, să treacă destul de repede și să ne vedem intrând în satul Maglavit, înșiruit pe străzi drepte, ca satele bănațene și orașele basarabene.

Cotind mai întâi la stânga, apoi la dreapta, grămada de oameni și căruțe a îndemnat pe însoțitorul meu — ce mai fusese — să-mi spună că aici în stânga e casa unde locuiește ciobanul cu familia sa. O casă nouă, abea terminată, la care se uită cu mirare toți cari trec spre „locul cu buturugi“ și apoi spre „târlă“, unde s'a arătat Dumnezeu.

O troiță înfiptă la stâlpul porții casei ciobanului Petre Lupu, îi face pe toți credincioșii să-și depună cel dintâi prinos al credinței, sărutând-o cu infocare, fără imbrânceli sau vorbe aspre, cum era obiceiul în astfel de

prilejuri. Toți poartă lumini în mâni și tămâie, ca să le aprindă la buturugi.

Nu stăm, grăbindu-ne ca să ajungem la vremea când ciobanul Petrache Lupu povestește minunata vedenie și cele ce i le-a spus „Moșul“.

Simți că ai intrat într'un loc cu sfințenie, se vede și pe fața celor ce merg ca și a celor ce se reîntorc.

În curând scoborim de pe malul înalt pe care e așezat satul, pe malul întins al Dunării, acoperit de o mare pădure a Așezământului bisericii Maica Domnului, Dudu, din Craiova. O baltă destul de mare arată că odată Dunărea curgea pe aici. Aceasta o arată și drumul nisipos, ce serpuiește în diferite variante, ce se 'ntâlnesc și iar se despart, strecurându-se printre buturugii unei păduri decurând tăiate.

Până acum 3 luni drumul era numai o că-

OASTEĂ DOMNULUI ÎN JUDEȚUL PRAHOVA

ADUNAREA DELA PAROHIA ROTARI

Curentul de regenerare creștină care a izbucnit de câțiva ani în Biserica Ortodoxă Română, ca o reacțiune contra vieții decăzute fie din cauza moravurilor rele aduse de războiu, fie din cauza atâtor rătăciți importatori de zăzâni politici și religioase din străinătate, s'a revărsat și asupra Eparhiei Ungro-Vlahiei.

Așa se întâmplă totdeauna, unde este acțiune apare și reacțiunea. Așa este în cele lumești, în cele fizice, așa este și în cele spirituale, în cele sufletești. Balanța spiritualității creștine nu poate niciodată să fie mai ușoară decât a necredinței, indiferenței și rătăcirii. Și dacă adesea se face contrarul, în unele părți, este numai un armistițiu de scurtă durată, căci spiritul nu poate fi învins și nici lipsit de calitatea sa esențială libertatea. Libertatea spirituală nu este însă desordine, lipsă de respect al tradiționalului sau misticismului rațional, ci din contră îmbrăcată în ascultare sfântă este activă până la sacrificiu și curată ca lumina cea necreată, văzută numai de sfinții cei ce au primit cu bucuria îngerilor cununa martiriului pentru credința Bisericii „una sfântă sobornicească și apostolească“.

În această concepție, după părerea mea u-

milă, se încadrează voluntariatul creștinilor noștri ortodocși ce s'au pus în slujba Bisericii strămoșești sub numele de „Ostași ai Domnului“, nume ce nu este altceva decât titlatura unui „regiment al Bisericii înarmat după cele mai noi cerințe“, asemenea căruia pot să fie atâtea altele“, după cum zice I. P. S. Patriarh.

Pentru munca lor zeloasă și misionarismul desinteresat ce-l fac de mai mulți ani în orașele și satele Eparhiei noastre și mai ales pentru roadele frumoase ce a dat acest misionarism în cursul acestor ani, I. P. S. Patriarh, le-a dat înalta și deplina binecuvântare de a lucra și mai departe preoți și laici laolaltă, fiecare după puterile și drepturile canonice ce le are, având același ideal ca și până acum: slava Bisericii noastre strămoșești.

Întăriți cu binecuvântarea înaltului lor Stăpân, „Ostașii Domnului“ din centru, București, au pornit să organizeze lucrul pe întreaga Eparhie, ținând adunări în fiecare județ.

Prima mare adunare județeană din toamna aceasta a fost cea dela Stoborăști-Teleorman, unde pâr. Marin Rădulescu „luptând ca un bun ostaș al lui Hristos“, a isbutit să aibă o pa-

rare, străbătută zilnic doar de cioban, ciobănaș sau un sătean ce avea treabă la târlă. De atunci cred că l-au bătut câteva sute de mii de oameni.

Iată că se văd și „sfintele buturugi“ cu trei troițe și fântâna zisă „a lui Dumnezeu“ făcută de Petre Lupu.

Câteva sute de oameni, mulți amestecați printre vite și căruțe, cu ochii plini de frică dumnezeiască, se închină murmurând rugăciuni scurte și sărutând troițele și buturugile înegrite de fum și scrumul lumânărilor, cari acum ard separat pe pământ într'o vatră largă, amestecate cu smirnă și tămâie.

Câteva zeci de inși, bolnavi și paralizați, stau culcați în preajma buturugilor cu ochii în zare spre Dumnezeu, la care se gândesc și se roagă ca să-i vindece.

Ne scoborim și noi, cuprinși de aceeași teamă dumnezeiască ce-i învâluie pe toți co-

lectiv, ne închinăm și aprindem lumânări. Pășim cu emoție sfântă, căci să și vrei nu poți altfel, lângă aceste buturugi, unde i s'a arătat vedenia dumnezeiască în trei rânduri ciobanului Petre Lupu.

Ne desfacem greu de acest loc, ca ceva mai încolo să dăm de plopul din a cărui creangă uscată isvorește apă în chip minunat. Creanga e ceva mai lungă de un metru, groasă ca mâna omului și stă pieziș, în sus, cam în poziția ce o are mâna când o ții ridicată ceva mai sus decât capul.

Înainte de a se termina cam cu o palmă, pe un scoc de chibrit, în răstâmpuri de câte două secunde și uneori mai rar, picură câte un picur cristalin de apă. Te uiți la plop și-l vezi înalt și sănătos ca și geamănul lui — că s'oi creșcuți dintr'o tulpină — fără nici o urmă de scorbura, din care, adunându-se apă, s'ar scurge prin creangă, ca prin un vas capilar.

rohie model, nu numai de fii adevărați ai Bisericii, dar și de misionari în luptă cu sectanții ce mișună în acele părți. Bucuria acestei întâlniri a fraților ce au venit de la 90 de km. ca să se roage de dimineață în biserica satului, să asculte cuvinte de zidire și îndemn și să primească prima binecuvântare a I. P. S. Patriarh adusă de P. C. P. Referent M. Bulacu, animatorul de forțe noi misionare în această Eparhie, este descrisă în numărul trecut al „Apostolului“.

Dumnezeu a voit ca la această primă adunare a Frățimei misionare ortodoxe „Oastea Domnului“ să fie și reprezentanți ai sorii sale „Frăția Patriarhul Miron“. Și ce bine este când sunt frații împreună! Ce bine este când două „regimente“ deși cu armament diferit luptă pe același front, pentru aceeași victorie și sub ordinele aceluiaș suprem comandant.

Victoria în luptă este asigurată totdeauna când regimentele de artilerie, cavalerie, infanterie, etc., luptă în legătură unele cu altele și sub comanda unui singur general al frontului.

A doua mare adunare județeană a avut loc Duminică 29 Septembrie în comuna Ceptura, parohia Rotari, din Prahova.

Aci păstorește de zece ani vrednicul preot Ioan Gafton, care fără gălăgie și laudă a isbutit să facă neîncăpătoare cele trei biserici ale

parohiei la sărbători, iar în celelalte zile ale săptămânii cele trei atenee creștine.

De cum intri în comună îți dai seama că aici sunt creștini practicanți. Fără țigări în gură și ameteți băutură bătrâni și tineri sănătoși, te salută voioși cu creștineasca salutare: „Mărit să fie Domnul“. Deși era târziu Sâmbătă seara, când au sosit cei șapte frați dela București, sala de adunare de după vecernie, era neîncăpătoare. Bucurie în salut, bucurie în cântare și în cuvinte. La urarea de bun sosit a păr. Gafton răspund cu bucuria întâlnirii: Fr. I. Oprișean, Păr. St. Zidărășcu și Fr. Gh. Paschia.

În liniștea nopții cântările celor din sală se unesc cu ale cetelor de pelerini ce intră în sat lăudând pe Domnul în cor.

Dimineața slujbă solemnă în sobor. Răspunsurile la Sf. Liturghie au fost date de către Ostașii din Rotari organizați într'un cor vrednic de catedrală. Predica duminicală a fost rostită de Păr. St. Zidărășcu. După Sf. Liturghie poporul care în majoritate ascultase slujba îngenunchiați în jurul bisericii neîncăpătoare, s'a încolonat în procesiune, în frunte cu preoții conliturghisitori — adecă cei trei preoți din com. Ceptura, Păr. St. Zidărășcu Sărulești-Ilfov și Ieromonahul Nicodim Curcă — până la monumentul eroilor căzuți pe câmpul de luptă, ridicat de cele trei sate ale Parohiei.

Ciobanul Petre Lupu spune că aici s'a oprit să-și lege cureaua la opinci, când i s'a arătat a treia oară „Moșul“ și l-a petrecut până la târlă.

Fiecare credincios ține mâna să-i picure măcar trei picături.

Privind mâinile ce stăteau întinse ca după o mană cerească, am observat că picăturile se îndesesc sau se răresc după mâna care stă întinsă. Picăturile cele mai dese le-a primit palma nevinovată a unui copil.

Se povestește că au fost mâini și de acelea căroră nu le-a curs nimic.

Mâna mea încă a fost învrednicită de câțiva picuri cu curgere potrivită, cu cari mi-am înrourat fruntea.

Ca și miruiți cu un mir de apă divină am străbătut restul lăstarilor și al pădurii, un km. și ceva, până la târla ciobanului și la locul de unde l-a părăsit arătarea dumnezeiască, după a treia vedenie. Aici într'o poiană largă

ca o potcoavă uriașă, înconjurată în spate de pădure, iar în față de Dunăre, și-a înălțat Petre Lupu ce-l dintâi scaun de cuvântare, azi înlocuit cu un amvon, cu rezimătoare și trepte de urcat, construit de stejar solid ca și crucea înaltă de alături, ridicată de râvna creștinească a d-rului Mihail Albu din Craiova.

Aici — încă de departe — am zărit figura sveltă a ciobanului, sbătându-se între cei ce-l copleșeau, vrând să-l atingă, ori cerându-i să pună mâna pe ei; tot al doilea o mamă sau un tată, cu copilul sau fica bolnavă, mici și mari, surzi, muți, cretini, cu ochii împăenjeniți de albeață, epileptici sau paralizați. Pe toți îi atinge adăugând cu glas blând „Doamne, Doamne, ajută-le Doamne, dă-le sănătate Doamne!“ Pe cei vrâstnici îi trimite să se roage la crucea dela buturugi. Pe unii îi trimite blând, pe alții mai aspru, la alții adaogă: „Să te pocăiești, ca să-ți ierte Dumnezeu păcatele!“.

După sfințire au vorbit: Păr. I. Gafton, slăvind amintirea martirilor Patriei, de a căror cinste au parte nu numai ei, dar și cei ai lor, părinți, soții și copii, dl. învățător C. Voicu — un creștin convins și conștiincios apostol al școalei — arată în cuvinte înflăcărâte, că acest semn al biruinței ridicat aci, s'a înălțat după o luptă grea cu satan slujitorii lui intrupați în câțiva consăteni. „Dacă monumentul eroilor satelor noastre se înalță azi falnic purtând în vârf crucea lui Hristos se datorește Ostașilor Domnului din această parohie, zice d-sa. De notat că cei trei preoți din comuna Ceptura nu numai că trăiesc în bună armonie între ei, dar lucrează în deplină înțelegere și cu ei unsprezece învățători, lucru cam rar.

După cuvântul de îndemn al Păr. Ieromonah Nicodim ca mamele să-și crească fiii în iubire de Biserică și neam, poporul se îndreaptă către partea satului unde se ia masa în comun. După masă la ora trei, adunarea are loc pe o colină în terasă îmbrăcată în verde. Lumea așezată pe deal, își face impresia poporului de pe muntele Ferișilor, ce ascultă cuvintele atât de dulci ale Mântuitorului. Dacă numărul celor de aci nu era mai mic, cred că și setea după cuvântul Domnului nu era mai prejos.

După rugăciune primul cuvânt îl are Păr. Paroh I. Gafton, care cu voce sonoră și con-

vingerea Părintelui sufletesc cu grije de turma sa, își exprimă bucuria de aș vedea păstoriți renăscuți la o credință cu adevărat ortodoxă prin această mișcare a Oastei Domnului. „Aș putea să zic acum cu dreptul Simeon: „Acum slobozește pe robul tău Stăpâne...“, dar vă îndemn fraților să vă deschideți și voi în aceeași bucurie floarea inimii voastre, spre a primi nectarul sfânt ce vi se aduce, ca apoi cu toții să ne rugăm cu dreptul Simeon“, încheie Sf. Sa. După cântarea „Slăvit să fie Domnul“ cântată de întreagă asistență, vorbește Păr. Ierom. Nicodim Curcă.

„Era o datorie și o dorință a mea, iubiți ostași ai Domnului, ca după vizita ce mi-ați făcut-o la mănăstirea Ciolan pe când eram stareț, să viu și eu să vă văd la voi acasă, căci multe lucruri bune am auzit vorbindu-se despre voi“. In imagini și exemple din Sf. Scriptură dă apoi sfaturi și îndemnuri ce pot să facă pe creștini să se simtă că trăiesc într-o „Românie sfântă“.

Păr. Gh. Rădulescu-Ceptura, arată grija ce o are păstorul nu numai pentru cele 99 de oi ascultătoare, dar și pentru cea pierdută, cea răătăcită pe care o caută și nu se întoarce la cele 99 decât după ce a găsit pe aceea ce purta numărul o sută. Diavolul totdeauna a purtat războiul creștinilor ca și acum. Invingător a ieșit și iese oricine are nădejde în Dum-

Când am ajuns noi, o fată vrea să se urce pe amvonul lui și Petre cu glas aspru i-a spus: Nu te sui că ai păcătuit mult.

— Da sunt păcătoasă sfinte, și fiindcă a atins-o cu mâna, se retrage, fericită.

Toți îi zic „sfinte, sfântule, omul lui Dumnezeu“.

Lumea e ținută cu ochii la el, se roagă, se închină sau caută să se aproprie de el. Dacă nu pot să-l atingă își pun basmalele, palăriile sau alte obiecte, de cari știu că se va atinge când termină cuvântarea, ridicându-le și împărțindu-le proprietarilor.

Cu greu mare s'a scoborît de pe amvon și ca să scape de lume — căci erau ca la vreo două mii în jur și în poiană — s'a urcat într-o căruță. Incotro pleca el, pleacă și lumea, cu toate că le spune să stea pe loc.

— „Rămâneți acolo“, îi potolește numai pentru câteva momente, ca din nou să pornească după el.

Urcat în căruță, după ce trece întâi pela târlă, îi reușește să se refugieze în pădure, unde este dus anume de colegul meu, întru Epitropie la Biserica Maica Domnului, Dudu, din Craiova, proprietara locului cu buturugi și a pădurilor din jur,

Aci în umbră de salcâmi tineri, mi dat să mă întâlnesc cu „omul care a vorbit cu Dumnezeu“.

Aflând cine sunt, mă primește cu fața zâmbitoare și -mi întinde mâna înclinându-se respectuos ca în fața unui preot.

E tânăr de 28 de ani și din toată făptura lui firavă rămân mai adânc cu impresia ochilor lui, cari ard ca străbătuți de un foc din alte sfere. Rămân ațintit un moment în ei, cu care deodată fără voie te săgetează încredințarea că acest om poartă cu el minunea convorbirii cu o putere supra-pământească.

Această impresie e atât de unică în felul ei, încât dacă Petre Lupu ar fi adus într'un oraș

nezeu. Incheie cu îndemnul că „decât mulți în tabăra diavolului, mai bine puțini în ceata sfinților“.

Pr. Martinescu, teolog și ostași neobosit, în cuvinte înflăcărâte arată ce însemnează pentru un ostaș credința în Dumnezeu, ascultarea de preoți și lupta contra Satanei.

Fr. Anghel Stanciu-Câmpina, aduce salutul fraților din orașul său.

Fr. Gh. Paschia, teolog și vechiu luptător în Oastea Domnului, explică cuvintele Sf. Ap. Pavel din I Timotei I, 5, rezumate la trei: țință, dragoste și inimă. Cu exemple din viețile sfinților arată puterea dragostei ce nu poate fi înșelată, iar cu date științifice arată ce minunată mașină este inima omului și mai ales a creștinismului, căci din ea isvorăște dragostea.

Păr. St. Zidăreșcu aduce salutul ostașilor din Sărulești-Ilfov, făcând asemănare între cei adunați aci și mulțimile ce urmau fericite pe Mântuitorul.

Dl. Ionescu, directorul școalei primare din localitate, evocă într'un chip poetic frumusețea acestei sărbători de unde tineretul trebuie mai ales să învețe a cinsti pe Dumnezeu și semenii lor.

Fr. Ștefănescu, orb din timpul războiului aduce salutul fraților din com. Cerașu. Recită apoi o lungă rugăciune proprie, ce stoarce lăcrămi. În timpul acesta sosește Pr. C. P. Consilier M. Bulacu, însoțit de P. C. Protoerei: Georgescu-Silvestru din Capitală și A. Popescu-Ploești și dl. M. Predescu redactor la ziarul „Universul“.

Fr. I. Oprișan, primul luptător ostaș cu cuvântul și cu scrisul, din București, în cuvinte întraripate descrie lupta ce trebuie s'o ducă creștinul umbrît de steagul Domnului Iisus.

Ostașul Domnului și ca el orice creștin trebuie să fie în permanență concentrat, căci nu se știe când va veni Domnul.

De venirea lui suntem siguri căci așa ne învăță crezul Bisericii noastre ortodoxe. Vai de

strein, împreună cu alți 10 sau 20 de țărani de seama lui, îmbrăcați la fel, cei ce ar fi puși să-l ghicească pe ciobanul Petre Lupu, sunt sigur că toți l-ar ghici din căutarea ochilor.

Acest foc al ochilor, care mi s'a părut că crește și scade, luminează credința tuturor credincioșilor cari îl văd, căci atât făptura, cât mai ales insuficiența auzului și pelticia în vorbă scad impresia. Vorba ajunge să-i devie convingătoare și cu tărie numai după ce a trecut prin curentul de foc al ochilor. Atunci o simți hotărîtă, accentuată, foarte sinceră și naturală, cu o nuanță de naivitate, care în loc să-i scadă, îi mărește puterea de convingere.

Răspunsurile îi sunt scurte și logice, ca niște axiome, ca niște profeții, cari nu-s dela el pornite, ci dela o putere străină și el e numai transmitătorul lor.

— „Cutare — era vorba de o grupare politică — nu vreau să se amestece la ziditul bisericii lui Dumnezeu, căci are să fie ceartă“.

Lumea într'o clipită a împănat marginea pădurii, cei mai îndrăsneți strecurându-se până la noi. Și credința dă îndrăsneală: o îndrăsneală sfioasă, însă stăruitoare, ca a femeii hananiece; încât cu tot cuvântul lui de a sta departe, unii au ajuns până lângă el, îi cer binecuvântarea și punerea mâinilor pe cei bolnavi. Deodată cu atingerea și scurtele rugăciuni ce le rostește, ochii încep să-i ardă și mai tare.

Li lasă și din nou se adresează nouă:

— Deaceia mi s'a arătat minunea în pădurea Madonei, (epitropia bisericii Maica Domnu-

lui, Dudu din Craiova) că acum nu se mai fură, lăstarele sunt frumoase și pășunea e bună; că înainte lăstarele erau călcate de vite, pădurea plină de cioate, că lemnele se furau. Acum nu mai este așa...

Ne surprinde acest omagiu indirect ce ni se aduce de „omul care a vorbit cu Dumnezeu“, dentru buna gospodărie ce am întronat-o la acest așezământ de un an încoace.

Ne mai spuse că epitropii așezământului bis. Maica Domnului, Dudu, să facă parte principală din comitetul pentru zidirea bisericii ce se va face la buturugi, fiind terenul acestei epitropii.

Cei câțiva binecuvântați dau îndrăsneală de năvală și altora și într'o clipă suntem înconjurați de credincioși. Deastădată între ei este și un fotograf care cu ajutorul unui consătean îl scoate la lumină.

O nouă năvală de bine credincioși și sosind vremea „bunei vestiri“, ora 10^{1/2}, se urcă pe amvon. Acolo așteaptă până sosește un nou pâlce de pelerini ce se scurge dinspre malul Dunării.

Ne așezăm ceva mai departe în fața lui așteptând cu nerăbdare adevărata minune ce este dată unora s'o vadă când cuvintează „sfântul“.

În spatele ciobanului Petre Lupu e cerul înorat uniform. Înainte de a începe povestea minunatelor arătări se descopere, se închină și cu el deodată toți ascultătorii.

Cu ochii atenți după minune auzim numai în fragmente cele spuse de el. N'au trecut poate nici două minute și iată că sunt cel

cel pe care îl va găsi nepregătit căci după moarte nu mai există pocăință, ne învață sf. Ioan Gură de Aur. Războiul a fost câștigat când soldații au fost bine instituiți și când au avut neconținut în frunte pe ofițeri: și noi avem pe ofițerii noștri — preoții — cu noi. Biruința deci va fi a noastră.

Păr. Consilier M. Bulacu, expirându-și bucuria de a fi găsit la asfințit de soare încă pe toți adunați, aduce binecuvântarea I. P. S. Patriarh care veghează neconținut la cârmă, ca nici un fiu al Bisericii să piară în rătăcire, ci toți să trăiască în Hristos. Ostășia totdeauna a fost nedeslipită de Biserica Ortodoxă, după cum ne învață Sf. Ap. Pavel. Ostașul ca cel ce cunoaște mai mult ce însemnează dragostea de aproapele și chiar de dușman, nu trebuie să urască pe cel ce nu este ostaș. După cum e dator a îndrepta pe cei rătăciți așa trebuie să vegheze ca să nu cadă în vreun păcat. Credem că sunteți stegari ai credinței ortodoxe, deaceia vom duce veste I. P. C. Patriarh că luptați

sub steagul Bisericii ca și creștinii primelor timpuri.

Păr. I. Gafton, mulțumește P. C. P. Consilier pentru oboseala ce a făcut-o de a veni până aci ca să aducă binecuvântare de sus și cuvânt de îndemn. Roagă pe P. C. S. să ducă I. P. S. Patriarh asigurarea că cei ce sunt adunați aci sunt gata a-și da chiar și viața pentru Biserica lor strămoșească.

Adunarea se încheie apoi cu cântarea-rugăciune „Apărătoarei Doamne“. Soarele asfințise și întunerecul se lăsa din ce în ce peste satul ce avusese pentru prima dată o sărbătoare și o bucurie duhovnicească, ca aceasta. Cete, cete, lumea se îndreaptă către satele de unde veniseră, cântând, fie că erau pe jos sau în căruțe. Întrebarea care se auzea din gură în gură, după salutul de despărțire era aceasta: Când vom mai avea o adunare ca aceasta?

G. ACHISAP

dintâi care văd desprinzându-se din făptura ciobanului și ridicându-se în sus umbra unui bust alburii cu plete ondulate și răsfărânte pe umeri ca de moșneag bătrân. Se ridică până la brâu și dispare. S'a distins bine căci era mai albă decât norii. La exclamația mea că văd figura pe nori, spun și alții că o văd, între ei și o țărancă ce sta în spatele meu. Alții se plâng că ei nu văd nimic.

Fenomenul se repetă cu alte figuri mai mult sau mai puțin distincte, toate însă mai mari, una chiar mai mare de tot, ce dispar repede în partea dreaptă a lui, unde norii sunt tulburi, așa că nu se pot bine distinge. Aceleași aprobări în jur că sunt văzute și de alții, chiar și de cei ce n'au văzut la început.

Cam dela jumătatea cuvântării apare deasupra capului ciobanului un evantai fin de raze alburii, cari licăresc scăzând și crescând.

Înainte de a termina cuvântarea, mi dat să văd cea mai distinctă figură cerească, după cea dintâi. Din spatele ciobanului s'a proiectat pe norii ce erau suri, uniformi, o figură alburie, cu o nuanță mai deschisă decât culoarea norilor. Avea forma unul sfânt bizantin cu aureolă și cu iuțelă nu prea mare a plecat țepănă în drum semicercual în partea stângă a lui Petre Lupu. Am urmărit-o cu ochii cum urmărești o stea căzătoare până s'a pierdut în umbra pădurii.

Am rămas înmărmurit minunându-mă.

Din înmărmurirea aceasta m'a trezit porunca spusă cu glas răsunător de „Sfântul Petre“ — „Vă pocăiți“, de trei ori, cărei i-am

răspuns cu răspunsul colectiv al tuturor — „Da“, închinându-ne, iar unii inghenunchind.

Cuvântarea s'a încheiat. Petre Lupu se descopere ca și la început, se închină și cu un glas ca pentru Dumnezeu — iar nu pentru oameni — se roagă simplu, dar cu atât mai sguduitor:

„Doamne, Doamne, iartă-le păcatele Doamne, Dă-le Doamne sănătate“.

„Doamne Doamne...“

Ce rugăciune simplă, profundă însă, și în adevăr auzită de Dumnezeu. Așa se va fi rugat numai Adam și cei dintâi urmași ai lui, cari nu știau carte și pășteau oile ca și ciobanul Petre Lupu.

Nu pot sta decât câteva momente în contemplare, căci lumea din jur începe să se miște și să comenteze cele văzute și auzite, cu glas tare.

M'am închinat și am plecat!

Pr. DUMITRU ANTAL

(Va urma)

C R O N I C A I N T E R N A

M I S I O N A R E

Cercul Pastoral Poiana de Sus

O adevărată zi de sărbătoare a fost ziua de 29 Sept. a. c. când preoții din Cercul pastoral „Poiana de Sus”, au ținut cerc pastoral în această comună, cu care ocazie s'a făcut și sărbătorirea preotului V. T. Popescu, scos la pensie pe data de 1 Aug. a. c. Disdeditinează, locuitorii din sat, precum și din alte comune, veneau cete, cete, spre sf. Biserică, care în curând a devenit neîncăpătoare, față de numărul închinătorilor, umplind până și curtea sf. locaș. Până la ora 9 s'au strâns și cei 20 de preoți, în frunte cu părintele protopop Haralambie Oprescu.

S'a oficiat sf. Liturghie în sobor, de toți preoții prezenți.

A predicat pâr. Ilie Popescu Lungulețu care explică evanghelia zilei. Este ascultat cu multă atenție, de numerosul public.

După terminarea sf. Liturghiei s'a oficiat parastasul pentru eroii morți pe front, în campania 1916—1918.

Apoi s'a oficiat un tedeum de mulțumire, pentru preotul sărbătorit.

Iau cuvântul, pâr. protopop H. Oprescu, pr. C. Pavelescu-Răcari, dl. C. Dănescu președ. județului și dl. Polizu Dragomirescu, deputat. Toți aceștia aduc laude sărbătoritului pentru munca depusă pe teren bisericesc, școlar și economic.

Răspunde pr. V. T. Popescu, care mulțumește tuturor pentru dragostea ce i-au arătat. În urmă, toți preoții împreună cu autoritățile județene și locale, prezente la această sărbătorire, s'au fotografiat, ca o amintire pentru aceasta.

S'a trecut apoi la casa preotului sărbătorit, unde întregei asistențe i s'a servit masa.

Preot econom stavrofor
V. T. POPESCU

A D M I N I S T R A T I V E
B I S E R I C E Ș T I

Circulară Nr. 8860 din 19 Septembrie 1935

Prea cucernice Părinte,

În vederea aplicării legii de pensionare a preoților, Vi se trimite alăturat în copie, un exemplar din această lege și vă invităm să vă întruniți în orașul de reședință împreună cu ceilalți p. p. c. c. protopopi din județ, într-o consfătuire, la care să chemați și câte un preot din cei vizați de lege, dela sate și dela oraș, precum și un diacon, unde există, și să examinați cu atențiune diferitele cazuri și ipoteze ce se potrive, cu prilejul aplicării menționatei legi, cum de pildă:

1. Raporturile preoților pensionați proveniți din preoți parohi, din preoți ajutători, din profesori și învățători pensionați, cu preoții parohi titulari și cu ceilalți preoți ajutători din parohie, cu privire la îndeplinirea îndatoririlor lor în biserică și în enorie, precum și la exercitarea drepturilor ce decurg pentru ei din spiritul și litera legii.

2. Numărul preoților ajutători, pensionari, în parohii în raport cu atribuțiunile religioase ale enoriașilor, cu numărul de familii și de suflete, cu numărul bisericilor și al satelor, care alcătuiesc respectivele parohii, cu depărtarea dintre ele, etc. etc., spre a nu se ajunge iarăși la situațiunea de altă dată a preoților de prisos.

3. Cum ar fi să se înțeleagă și să se aplice dispozițiunea din lege, că preoții ieșiți la pensie, rămân de drept preoți ajutători ai bisericilor respective, pe lângă personalul salarial, al parohiei, când ar veni vorba de beneficii, precum: venitele epatriarhului, ofrande, locuință în casa parohială sau în alte imobile bisericești, acolo unde sunt, folosința pământurilor bisericești etc. etc.

4. Îndatoririle preoților pensionați de a viețui și de a-și îndeplini conștiincios și în spiritul disciplinei bisericești, îndatoririle preoțești, atât în biserică cât și în popor, așa cum aceste îndatoriri decurg din sfintele canoane din legi, regulamente și dispozițiuni Chiriarhale, cu răspunderile și cu sancțiunile cuvenite.

5. Norme de procedare față de acei preoți pensionați, cari prin incapacitate fizică și intelectuală, prin slăbiciuni și vicii, cărora sunt robiți aduc vătămare intereselor bisericești.

6. Diferite alte propuneri în legătură cu stările de lucruri locale.

7. Rezultatele acestor constatări ieșite din spiritul legii și pe baza ei, le veți cristaliza în articolele de regulament și le veți înainta la Chiariarhie cu raport osebuit, cel mult până la 25 Septembrie a. c.

Cu arhirești bine cuvântări,

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † VENIAMIN

Cons. Referent, Pr. Iordănescu

LEGEA pentru modificarea art. 2, 12, și 16 din Legea generală de pensiuni, promulgată prin M. O. Nr. 94 din 20 Aprilie 1935.

Art. unic. — Articolele 2, 12 și 16 din Legea generală de pensiuni din 20 Aprilie 1935, se modifică precum urmează :

a) După alin. 3 din articolul 2 se adaugă următorul nou aliniat :

„Preoții și diaconii pot cere pensionare la împlinirea vârstei de 65 de ani“.

Ei vor fi scoși la pensie în mod obligator și din oficiu, pentru limită de vârstă, rămân drept preoți ajutători ai bisericilor respective, pe lângă personalul salariat al parohiei.

b) Primul al. al art. 12 se modifică precum urmează :

art. 12. Când un funcționar public, un preot sau diacon, a căpătat o infirmitate sau o rănire, care îl face impropriu serviciului, el dobândește dreptul pensiunii, oricare ar fi etatea sa, în condițiile următoare :

a) Art. 16 se completează cu următoarele 2 aliniate.

Infirmitățile preoților și diaconilor, vor fi constatate de Comisia medicală a Casei de pensiuni, cu paza acelorași forme prevăzute mai sus.

Incapacitatea de serviciu (profesională) a preoților și a diaconilor, va fi constatată și hotărâtă de consiliul eparhial plenar, cu aprobarea Chiariarhului respectiv.

Această hotărâre este obligatorie, pentru casa de pensiuni.

Circulara Nr. 9045 din 1935

Prea Cucernice Părinte,

În toată lumea civilizată din Orient, data de 4 Octombrie a fiecărui an este hotărâtă să fie sărbătorită drept „ziua ocrotirii animalelor“.

În toate târgurile și piețele păsările în captivitate sunt redată libertății; fiarele din cuștile menajeriilor sunt scutite de orice muncă în această zi.

Din această prăznuire se desprinde un îndemn spre milă față de toate vietățile necuvântătoare, creiate de Dumnezeu pentru folosirea noastră.

Societatea pentru protecția animalelor, care de ani de zile luptă, ca prin răspândirea îndurării față de animale, să îmbuneze caractere, este convinsă de sprijinul pe care Sf. Biserică îl poate da întru ajungerea acestui înălțător scop.

În vederea celor de mai sus, Vă invităm să

încunoștiințați și să îndrumați pe Onor. Preoți din acel protopopiat, ca în ziua de 4 Octombrie a. c., sau în Duminica premergătoare, să amintească prin predici, datorită creștinească pe care care o are fiecare om, față de animale.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, (ss) † VENIAMIN

Consilier Referent, (ss) Pr. Iordănescu

Circulara Nr. 7771 din 10 Octombrie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

În conformitate cu adresa Casei Pensiilor Nr. 40422 din a. c., și a Onor. Ministerului Instrucțiunii și Cultelor Nr. 132555/16738/1935, Vă invităm să aduceți la cunoștință personalului clerical pensionat din oficiu pentru limită de vârstă, că pentru soluționarea cererilor lor de înscriere la pensie, nu este nevoie de nici o intervențiune, prin avocați sau alte persoane, întrucât cererile sunt în curs de rezolvare de către Comisiunea de pensiuni, după anumite norme, dela care nu se face nicio excepție.

Așadar să nu se lase a fi exploatați.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † VENIAMIN,

Consilier Referent, Pr. Iordănescu

VACANȚE

Preoți

Consiliul Eparhial, S. Adm. — Publică spre cunoștința generală, că nefiind garantată plata de către Stat a posturilor de preoți ajutători și supranumerari, declarate vacante și publicate la concurs în urma trecerii din oficiu la pensie a preoților de 70 ani împliniți l. No. 8842/935. Chiarihia a luat dispozițiuni, ca să nu soluționeze întregirea acestor posturi, până ce mai întâi candidații care au reflectat și au concurat pentru aceste posturi, nu vor prezenta la oficiile protopopești respective, declarațiuni scrise, că înțeleg să reflecteze la aceste posturi și în eventualitatea că ele nu ar fi plătite de Stat.

Protoieria județului Ilfov, Circ. I București. — Conform ordinului Sf. Arhiepiscopii Nr. 8089 a. c., se publică concurs — a doua oară — pentru ocuparea postului de preot ajutător dela parohia *Climcenii* devenit vacant prin pensionarea din oficiu — pentru limită de vârstă a titularului: Pr. Andrei Teodorescu pe data de 1 August a. c. Parohia are o populațiune de 561 familii cu 2700 suflete și este compusă din satele: *Climcenii, Slobozia, Ordoreanu și Tegheș.*

Are 3 biserici în bună stare de funcționare: una în satul *Climcenii* (hram Sf. Nicolae) alta în satul *Slobozia* (hram Sf. Nicolae) și a treia în satul *Ordoreanu* (hram Sf. Nicolae).

Posedă 8 și jum. hectare teren arabil, drept sesie parohială, pentru folosința preotului paroh și a cântăreților în funcțiune.

În filiala Slobozia mai sunt 9 hectare teren arabil, în plus de sesie și, în filiala Ordoreanu 3 hectare (tot în plus de sesie); ambele se arendează de Sf. Arhiepiscopie.

Casă parohială nu are.

Venitul epitrahilului se cifrează la suma de lei 5.000 anual.

Condițiunile de candidare sunt cele publicate în „Apostolul“ Nr. 13—14 din 1—15 Iulie a. c.

Protopop, Icon. N. Popian.

Protoieria jud. Ilfov-Fierbinți. — Intrucât la primul concurs pentru ocuparea postului de preot ajutător la biserica fil. Maia-Catargiu din parohia Maia nu s'au prezentat candidați licențiați în teologie, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela data publicării în „Apostolul“ pentru ocuparea acestui post, rămas vacant prin pensionarea preotului Chiriac Georgescu, pe data de 1 August 1935.

Condițiunile sunt aceleași din concursul, publicat în „Apostolul“ Nr. 13—14 din 1—15 Iulie 1935.

Protopop, Pr. Teodor Rădulescu.

Protopopia jud. Ilfov II Budești. — Intru cât la I-iul concurs publicat în „Apostolul“ Nr. 13—14 din 1—15 Iulie 1935 pentru ocuparea posturilor de preoți dela parohiile mai sus înaintate nu s'a prezentat nici un licențiat în teologie sau absolvent al unei Academii teologice sau institut teologic, se publică un nou concurs cu termen de 30 zile.

1. *La parohia Valea lui Soare-Ilfov* este vacant postul de paroh prin scoaterea la pensie a preotului paroh V. Popescu, pentru limita de vârstă.

Parohia are biserică bună, 320 familii cu 2000 suflete, are 8 și jum. ha. sesie parohială; casă parohială nu are; parohul este plătit de Stat conform gradului de studii, iar venitul epitrahilului se cifrează la 5000 lei anual. Parohia este de cl. II-a.

2. *Parohia Valea Dragului-Ilfov* are vacant postul de preot ajutător dela biserica filială Ciscoveni-Ghimpați prin pensionarea preotului ajutător Radu Popescu Calcen.

Filiala are biserică bună; 380 familii cu 1685 suflete; are 8 și jum. ha. plus de sesie care se arendează pentru fondul sanatoriului; casă parohială nu are; preotul ajutător este plătit de Stat conf. gradului de studii, iar venitul epitrahilului se cifrează la 4000 lei anual; filiala este de cl. II.

3. *Parohia Vărăști Obedeni-Ilfov* are vacant postul de preot ajutător dela biserica filială Obedeni prin pensionarea preotului ajutător Mihail Popescu; filiala are biserică bună; 350 familii cu 1750 suflete; are 8 și jum. ha. plus de sesie ce se arendează pentru fondul sanatoriului; casă parohială nu are; preotul ajutător este plătit de Stat conform gradului de studii, iar venitul epitrahilului se cifrează la 4000 lei anual; filiala este de cl. II-a.

4. *Parohia Copăceni-Mănăstirea*, are vacant postul de preot ajutător al II-lea dela biserica filială Copăceni-de-jos prin pensionarea preotului ajutător Petre Popescu; filiala are 400 familii cu 2500 suflete; 7 ha. plus de sesie care se arendează pentru fondul sanatoriului; preotul ajutător este plătit de Stat conform gradului de studii iar venitul epitrahilului se cifrează la 4000 lei anual; parohia mai are un preot ajutător; Filiala este de cl. II-a.

Candidații spre transferare sau de hirotonie își vor trimite cererile lor însoțite de actele reglementare direct Cancelariei Protopopiei în termen.

Protopop. Icon. I. G. Popescu.

Se aduce la cunoștința tuturor celor interesați, că se anulează publicația de concurs pentru întregirea postului de preot paroh al parohiei sf. Muceniță Marina din Câmpulung, concurs apărut în „Apostolul“ Nr. 15—16 din a. c. intrucât cu ord. chiriarhal Nr. 8420/1935 s'a încredințat conducerea oficiului parohial al numitei parohii preotului N. Bănățeanu, ajutător în parohie la biserica filiala Scheni.

Protoieria Județului Muscel Circ. I-a Câmpulung. — Se publică concurs, cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot de la biserica parohială sf. Mucenița Marină din Câmpulung, devenit vacant prin trecerea la pensiune din oficiu al titularului, pe 1 August 1935.

Parohia are 319 familii cu 1200 suflete, din care 200 familii cu 750 suflete aparțin bisericii filiale Schein, iar 119 familii cu 450 suflete, aparțin bisericii parohiale sf. Mucenița Marină. Casă parohială, nu are. Biserica parohială sf. Mucenița Marină are 3 Ha 7500 m² teren. Venitul epitrahilului este de circa 5.000 lei anual.

Doriții de a ocupa acest post, vor înainta în termen legal, cererile la cancelaria Protopopiei însoțite de actele necesare.

Candidații nehirotoniți, pe lângă actele cerute de art. 11 din regulament, vor mai prezenta actul de binecuvântarea căsătoriei și o declarațiune că vor preda gratuit învățământul religios în școala primară din parohie; iar candidații preoți, care cer transferarea, vor preciza în memoriile lor, următoarele:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească, au realizat în parohiile de unde cer transferarea sau înaintarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizarea datei și valorii lor.

3. Ce sume au consemnat și unde, pentru sporierea fondului milei din parohie, cu arătarea Nr. recipiselor respective de depunere.

4. De când predă învățământul religios în școala primară, și ce rezultate au obținut.

5. În ce măsură a îndeplinit ordinele Chiriarhale de a îndruma pe elevi să meargă în zilele de Duminică și sărbători la biserică, și de a-i învăța cântările bisericesti.

6. Cum a executat diferite ordine și dispoziții-

uni ale autorităților bisericești, privitoare la administrațiune și gestiunea parohială.

7. Numărul sectanților și concubinilor din parohie, și cum a activat pentru combaterea lor? Rezultatele obținute?

8. Dacă, și în ce măsură a stăruit pentru introducerea în biserică a lumânărilor de ceară curată dela turnătoria rituală a sf. Arhiepiscopii.

9. Data hirotoniei și pe numele cărei parohii.

10. Dacă a mai obținut alte transferări, când și unde?

11. Ce pedepse i s'a aplicat și pentru ce? Distincții și recompense?

Cererile se vor înainta la cancelaria Protopopiei Jud. Muscel Circ. I Câmpulung, în termenul arătat.

Cele venite pe altă cale, nu se vor lua în seamă.

Protopop, Pr. Gh. Stroian

Protoieria I. Ploști. — Se publică concurs cu termen de 30 zile dela data aparițiunii în „Apostolul“, a postului de preot ajutor la parohia Maica-Precista din Ploști, devenit vacant prin transferarea Pr. I. Manu în postul de preot ajutor la parohia Sf. Vasile Ploști. Biserica este centrală și mult frecventată de credincioși din oraș și dela țară, pentru serviciile divine care se fac aci. Parohia are o singură casă parohială. Venitul epitrăhilului circa 12.000 lei anual.

Doritorii de a ocupa acest post vor depune cererile cerute de regulament la Oficiul Protoieriei I. Ploști, în termen legal.

Protoiereu, Pr. Aurel Popescu.

Protoieria III jud. Prahova. — Intrucât la primul concurs pentru ocuparea postului de preot paroh al Parohiei Trenu nu s'a prezentat nici un candidat licențiat în teologie, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela apariția în Apostolul, pentru ocuparea acestei parohii.

Cererile însoțite de actele legale se vor înainta în termen oficiului Protopopesc.

Candidații dela primul concurs sunt obligați a-și reînnoi cererile, dacă mai reflectează la acest post.

Protopop, Vicențiu Pop.

Protoieria Jud. Vlașca, Circ. I, Giurgiu. — Intrucât la primul concurs, cu termen legal de 30 zile, publicat în acest Curier cu Nr. 15—16, din 1—15 August a. c. pentru ocuparea:

1. Postului de preot paroh al parohiei *Pângă-lești*.

2. Postului de preot ajutor, din parohia *Putineiu*, nu s'a prezentat nici un preot care să ceară transferare și niciun candidat cu licența în Teologie sau cu diploma vreunei Academii Teologice, se publică un nou concurs de 30 zile, pentru ocuparea aceluiași posturi.

Concursul prezintă aceleași condițiuni, publicate în primul concurs.

Cererile însoțite de actele regulamentare se vor

înainta, în termenul mai sus arătat, oficiului protopopesc, cunoscând că de se vor înainta pe altă cale nu se vor lua în seamă.

Protoiereu Pr. Al. Constantinescu

Protoieria Jud. Vlașca, Circ. II, Giurgiu. — Intrucât la primul concurs publicat în acest Curier cu Nr. 15, 16 din 1—15 August 1935 pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Talpa Bâscoveni, nu s'a prezentat niciun preot cu vechime să ceară transferare, sau licențiat al vreunei Facultăți de Teologie sau cu Academia teologică, se publică un nou concurs, cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea aceluiaș post.

Condițiunile acestui concurs sunt identice cu cele ale primului concurs.

Cererile însoțite de actele regulamentare se vor înainta, în termenul mai sus arătat, oficiului protopopesc, cunoscând că de se vor înainta pe altă cale nu se vor lua în seamă.

Protoiereu, Pr. Al. Constantinescu

Cântăreți

Protoieria circ. I din Capitală. — Se publică concurs, cu termen de 15 zile, dela apariția în „Apostolul“, pentru ocuparea postului de cântăreț I la parohia Plumbuita I Colentina, devenit vacant, prin plecarea în armată a titularului Mircea Buciuc.

Doritorii a ocupa acest post, vor înainta actele necesare la sediul acestei Protoierii, în termenul legal.

Protoiereu, Econ. G. Georgescu-Silivestru

Protoieria circ. I din Capitală. — Se publică, pentru a doua oară, concurs pe termen de 15 zile, dela apariția în „Apostolul“, pentru ocuparea postului de cântăreț II la parohia Fundenii Doamnei, intrucât la primul concurs, nu s'a prezentat nici un candidat cu calificare superioară.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta actele necesare și dovadă, că au satisfăcut serviciul militar, la sediul acestei protoierii, în termenul legal.

Protoiereu, Econ. G. Georgescu-Silivestru

Protoieria Circ. I din Capitală. — Se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț II, dela Biserica Cărmidarii de sus, devenit vacant, pe data de 1 Septembrie 1935, prin pensionarea, pe acea zi, a titularului Lazăr Vintilă, pentru limită de vârstă.

Candidații trebuiesc să fie absolvenți ai școalei de cântăreți și să aibă serviciul militar satisfăcut.

Cererile, însoțite de actele cuvenite, se vor înainta la Cancelaria Protoieriei, Str. Silvestru Nr. 36.

Protopop Econ. C. Georgescu Silvestru

Protoieria județului Ilfov, Circ. I București. — Se publică concurs cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț I-lu dela

parohia Țigănia, devenit vacant pe data de 1 Septembrie a. c. prin demisionarea titularului de până aci, Dumitru Marinescu.

Doritorii de a ocupa acest post, vor fi absolvenți ai unei școale de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile însoțite de actele regulamentare, se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul arătat mai sus.

Protoiereu, Icon. N. Popian.

Protoeria Circ. II din Capitală. — Se publică din nou concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț I dela parohia suburbană Progresu-Belu, rămas vacant pe data de 1 Aprilie a. c. prin încorporarea titularului.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai școalei de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut. Cererile se vor adresa direct oficiului protoieriei.

Protoereu, Stoica R. Ionescu

Protopopiatul Circ. I Dâmbovița. — Se publică concurs în termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului II de cântăreț dela Mănăstirea Dealului, vacant pe 1 Septembrie a. c. pentru limită de vârstă a d-lui Toma Adrian titularul postului.

Doritorii de a ocupa acest post vor fi absolvenți ai Școalei de cântăreț și serviciul militar satisfăcut. Cererile însoțite de acte, se vor înainta acestui protopopiat în termen legal.

Protopop, Preotul Toma Georgescu

Protopopiatul I Dâmbovița. — Se publică concurs în termen legal de 15 zile postul I de cântăreți dela parohia Glodeni, vacant prin pensionarea titularului Dumitru Petrescu.

Candidații vor fi absolvenți cu diplomă și serviciul militar satisfăcut.

Cererile însoțite de acte se vor depune la acest protopopiat în termenul legal.

Protopop Preotul Thoma Georgescu

Protopopiatul Circ. I Dâmbovița. — Se publică concurs în termen legal de 15 zile pentru ocuparea postului al II-lea de cântăreț dela parohia Sf. Gheorghe din Târgoviște, vacant pe 1 Septembrie a. c. pentru limită de vârstă a d-lui Costache Popescu titularul postului.

Doritorii de a ocupa acest post vor fi absolvenți ai școalei de cântăreți și serviciul militar satisfăcut.

Cererile însoțite de acte, se vor înainta acestui protopopiat în termen legal.

Protopop Preotul Toma Georgescu

Protopopia Circ. I Dâmbovița. — Se publică la concurs în termen legal de 15 zile pentru postul II de cântăreț dela parohia Răzvadul de Jos, vacant pe 1 Septembrie a. c. prin scoaterea la pensie din oficiu pentru limită de vârstă a d-lui Gh. Georgescu.

Doritorii vor fi absolvenți ai școalei de cântăreți și armata satisfăcută.

Cererile se vor depune în termen la cancelaria acestei protopopii.

Protopop Preotul Thoma Georgescu.

Protoieria județului Muscel, Circ. I C.-Lung. — Se publică concurs, cu termen legal de 15 zile pentru ocuparea postului de cântăreț II dela parohia Subești-C.-Lung acest județ, devenit vacant prin scoaterea la pensie a titularului Gheorghe Mușetescu pe data de 1 Octombrie 1935.

Doritorii de a ocupa acest post trebuie să fie absolvenți ai școalei de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile însoțite de actele necesare, se vor înainta la cancelaria oficiului protopopesc în termenul arătat.

Protopop, Pr. Gh. Stroian

Protopopia Circ. I. T.-Măgurele. — Se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț I dela parohia suburbană Măgurele, în locul vacant, devenit prin scoatere la pensie a d-lui Ioan Belu, pentru limită de vârstă.

Candidații vor fi absolvenți ai unei școale de cântăreți și să aibe serviciul militar satisfăcut.

Cererile însoțite de actele cuvenite, se vor înainta oficiului protopopesc în termenul de mai sus.

Protopop, Pr. Metodie Popescu

Protoieria jud. Muscel Circ. I Câmpu-Lung. — Tablou de cântăreții scoși la pensie din oficiu, pe data de 1 Septembrie 1935.

1. Ion Petrescu	cânt. II prh.	Bunghea de jos
2. Ion Rucăreanu	„ „	Bughea de sus
3. Iosif Mățăoanu	„ „	Nicuț-C.-Lung
4. Gr. D. Popescu	„ „	Aninoasa
5. Vasile Popescu	„ „	Bădești
6. Nicolae B. Popa	„ „	Capu Piscului
7. V. Bebeșelea	„ „	Corbi
8. Ion C. Precup	„ „	Corbșori
9. Gh. N. Petrescu	„ „	Coșești
10. I. I. Diaconescu	„ „	Domnești de jos
11. M. Diaconescu	„ „	Domnești de sus
12. Gh. Dumitrescu	„ „	Nucșoara
13. Gh. Retevoescu	„ „	Piscani
14. Alex. Rachieru	„ „	Prislop-Vlădești
15. Iosif Georgescu	„ „	Voinești

Protopop, Anghel Stoica

Protoieria jud. Muscel Circ. I Câmpu-Lung. — Se publică concurs, cu termen legal de 15 zile pentru ocuparea posturilor de cântăreți dela parohiile următoare, devenite vacante prin scoaterea la pensie din oficiu, a titularilor, pe data de 1 Septembrie 1935, cu deciziunea onor. Minister de Culte Nr. 125.165 | 935 :

Bughea de jos; Bughea de sus; Nicuț Câmpu-Lung; Aninoasa; Bădești; Capu Piscului; Corbi; Corbșori; Coșești; Domneștii de jos; Domneștii de sus; Nucșoara; Piscani; Prislop-Vlădești; Voinești.

Protopop Gh. Stroian.

E C O N O M I C E

Circulara Nr 7020 din 24 Septembrie 1935

Prea Cucernice Părinte,

Va facem cunoscut, că în urma intervențiilor Noastre, Direcțiunea Generală a Poștelor a revocat ordinul prin care supune la plata taxelor telegrafo-poștale la prezentarea a corespondenței oficiilor protopopești.

În consecință, atât oficiile protopopești cât și bisericile, pot să-și expedieze corespondența oficială la numărul de cont (Nr. 6) al Ministerului Cultelor ca și până în prezent.

Aceasta conform adresei cu Nr. 169.898/1935, a Onor. Direcțiunii a Poștelor și Telegrafelor.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † VENIAMIN

Consilier Referent, Moldovan

C Ă R Ţ I

Pr. Dr. I. Mihălcescu, decanul Facultății de Teologie, Parohul Bisericii Amza din București și **dr. Petru Barbu**, Rectorul Academiei Teologice din Caransebeș. *Cărțile de religie pentru cl. I-IV primară*, conform cu programa Sfântului Sinod și aprobate de Sfântul Sinod. Editura Librăriei Pavel Suru din București, 1935.

Recomandăm fraților Preoți cateheți, ca cele mai reușite cărți de religie pentru elevii cursului primar, cărțile de religie menționate. Lecțiile sunt alcătuite în chip metodic, ilustrate cu imagini în chipul cel mai intuitiv. Tehnica generală a acestor manuale și ca exterior și ca cuprins, le recomandă ca cele mai pedagogice manuale de religie pentru elevii cursului primar. Prețul de 25 lei exemplarul, arată posibilitatea popularizării acestor cărți, executate dintr'un admirabil material calitativ și cantitativ.

Pr. Ec. Gh. N. Butnariu. *Femeea lui Ben-Zohar*, Roman religios, Editura Asociației „Patriarhul Miron“ București. Sf. Apostoli, 40, 1934, 96 p.

Romanul religios este puțin cultivat în literatura noastră. Majoritatea romanelor religioase sau a nuvelor cu teme biblice sânt traduceri mai cu seamă din Christofor von Schmid. Deosebite de acestea este romanul „Varava“ al Mariei Corelli în care se motivează literar trădarea lui Iuda, și lunga nuvelă a lui L. Andreew, „Iuda“, cu acelaș subiect, cu alte motivări.

Negreșit s'ar putea enumăra aici și romanele sau nuvelele lui Gala Galaction sau ale lui I. Agârbiceanu. Dar nici unul nici celălalt n'a atacat până acum subiecte biblice. Primul cultivă tema sa de predilecție, conflictul dintre erotic și religios, iar al doilea se apropie în literatura sa de genul romanelor lui Henry Bordeaux.

Pr. Ec. Gh. N. Butnariu, după ce și-a verificat în „Pe drumuri uitate și sfinte“ puterea de creație și de evocare a unor vremi de mult uitate; dar totdeauna inedite pentru sufletul credincios și sensibil faptelor mărețe ale istoriei, ne dă un roman religios, în care exploatează cu mijloace proprii cazul femeii păcătoase istorisit de sf. Evanghelie.

Sobrul pasagiu al sf. Evangheliei, atât de cunoscut și atât de mult pomenit, oferă autorului prilejul de a țese, pe acest motiv, intriga romanului său. Intriga romanului este veche de când lumea. Femeea lui Ben-Zohar, silită să se căsătorească de tânără cu un om bătrân și bogat, se găsește în situația tuturor femeilor cărora li se răpește dreptul la viață. Conflictul acesta casnic dintre o soție tânără care-și împletise cele mai frumoase visuri în jurul dragostei ei cu un tânăr din locul său natal și dintre un soț bătrân, neputincios, desgustător, dar bogat, o mână pe tânăra soție spre făgașul atât de frecvent bătut de toate soțiile care se găsesc în situații similare. Femeea lui Ben-Zohar, însă, refuză a-și cuceri

dorul de viață cu primul întâlnit. De asta respinge cu brutalitate pe cei doi rabini cari vedeau în soția prietenului lor, satisfacerea dorințelor lor libidinoase. Ea înțelege să-și reverse puhoiul de dragoste, ce-i copleșea tot sufletul, acelaia dela care fusese răpită de soțul său. Cu acesta are dese întâlniri în lipsa soțului ei. Farmecul acestora este întrerupt însă de setea de răzbunare a celor doi rabini, cari îi surprind în una din întâlnirile lor. Tânărul, laș ca orice tânăr, scapă din mâinile lor prin fugă, așa că rămâne numai tânăra femeie cu sufletul sdrobotit și de rușine dar și de durere din pricina purtării iubitelui ei. Finalul romanului se poate bănuși. Cei doi rabini iau femeia și o duc în cetate spre a o judeca. Întâmplarea face să treacă pe acolo Mântuitorul. Rabinii nu vor să scape prilejul de a-l prinde în cursă, și se adresează, întrebându-l, ce se cuvine să facă cu o femeie adulteră. Prin răspunsul său, șiretenia rabinilor le-a fost fatală. După ce Iisus o iartă, tânăra cu sufletul sdrobotit și de lașitatea iubitelui ei, dar mai ales de îndelunga iertare a Mântuitorului, cere, dela servitoarea ce-i ieșise întru întâmpinare, o simplă haină să-și acopere goliciunea și pleacă în lume.

Autorul ne promite în „lămurire pentru cetitor“ continuarea romanului. Il așteptăm cu îndreptățite speranțe. Partea întâia este bine scrisă și deși conflictul nu-i prea complicat și intriga prea bogată, totuși lectura romanului este antrenantă, plăcută,

Regretăm numai că autorul a adăugat și unele ilustrații în text, care-și au mai degrabă locul în romanele în fasciculă decât într'un roman religios (vezi ilustrațiile dela p. 14, 43, 60, 66). Pe lângă aceasta și execuția ilustrațiilor lasă de dorit; trebuie ca și acestea să fie artă, pentru ca să nu se spună de cei ce n'ar ceti lucrarea, că și textul este la nivelul ilustrațiilor. De cât cu niște ilustrații prost executate, mai bine fără ele, și cu siguranță romanul n'ar pierde nimic.

D. Fecioru

INFORMAȚIUNI

■ Hotărârile luate de către conferința P. C. Preoți misionari din Arhiepiscopie la Bușteni, se vor aplica, după ce vor trece și prin Consiliul eparhial, ședințe secției culturale.

■ Academia de muzică religioasă și-a deschis anul școlar la 15 Octombrie, cu un număr mărit de studenți înscriși în anul I.

■ Cursurile școlilor de cântăreți din Arhiepiscopie s'au prelungit la patru ani, motivat în primul rând de o temeinică pregătire. Cu acest timp de studiu, absolvenții vor putea beneficia și de serviciul militar redus, — ca și de o salarizare mai bună.

■ Dispoziția Sfântului Sinod de a catehiza la școlile primare orice preot și diacon, chiar de la bisericile fără enorie, — se execută peste tot. În anul acesta au intrat la școli și puținii clerici, ce nu se prezentaseră încă.

■ Inspecțiile învățământului religios din școlile secundare, se vor face regulat începând de la 1 Noembrie, de către delegații Sf. Mitropolii, aprobați în acest scop și de Ministerul Instrucțiunii. Deasemenea și pentru școlile primare se vor face inspecțiile de catehizare, conform instrucțiunilor date.

■ Colaboratorii revistelor „Tinerimea creștină“ și „Duminica Copiilor“ vor trimite articolele la secția culturală; susținătorii revistelor vor trimite abonamentele la secția economică.

SUMAR :

Să catehizăm!	Consilier
Principii pedagogice creștine	***
I.P.S. Miron Cristea, despre Maglavit.	Cronicar
Din lecțiile practice de catehizare	D. Călugăr
Minunea dela Maglavit	Pr. D. Antal
Oastea Domnului în jud. Prahova.	G. Achisap

CRONICA INTERNĂ

Misionare : Cercul past, Polana de Sus.	***
Administrative bisericesti : Circulari,	
Vacante : preoți și cântăreți	***
Economice : Circulari	***
Cărți	***
Informațiuni	***